

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.01.1997

KOM(97) 17 endelig udg.

97/0019 (CNS)

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en international aftale om standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation

(forelagt af Kommissionen)

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en international aftale om standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation

Begrundelse

1. I henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 skal der indføres importforbud for visse skind og produkter deraf med oprindelse i tredjelande, medmindre disse har forbudt anvendelse af rævesakse eller indført fældefangstmetoder, der opfylder internationalt vedtagne standarder for human fældefangst.
2. Forbuddet skulle være trådt i kraft den 1. januar 1996. Der forelå imidlertid ikke relevante internationale standarder på dette tidspunkt på grund af vanskeligheder i ISO-processen. På Kommissionens initiativ blev der i september 1995 oprettet en firsidet arbejdsgruppe bestående af europæiske, canadiske, amerikanske og russiske eksperter, som skulle fremskynde udviklingen af sådanne standarder. Trods fremskridt var det dog ikke muligt at få standarderne færdige til tiden.
3. Ved udgangen af 1995 undersøgte Kommissionen nøje, hvilke virkninger importrestriktioner fra den 1. januar 1996 ville få for udviklingen af standarder for human fældefangst og for Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale handelsbestemmelser. Kommissionen kom til den konklusion, at det var nødvendigt at udsætte importrestriktionerne, for at den omhandlede udvikling af standarder kunne fortsætte.
4. Ved afgørelse i juni 1996 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om en rammeaftale vedrørende humane fældefangstmetoder med Canada, USA og Den Russiske Føderation og alle andre interesserede tredjelande. Udgangspunktet for forhandlingerne var bl.a. arbejdet i arbejdsgruppen, som forelagde sin rapport den 20. juni 1996.
5. Efter det fjerde forhandlingsmøde i Bruxelles den 25. og 26. november 1996 blev der indgået en aftale på grundlag af en tekst, som paraferedes af Canada og Det Europæiske Fællesskab den 6. december 1996 og af Den Russiske Føderation den 17. december 1996. Teksten er helt i overensstemmelse med nævnte forhandlingsdirektiver.
6. Formålet med aftalen er at fastsætte standarder for human fældefangst for fælder, der benyttes til at dræbe eller indfange visse rovdyrarter - i særdeleshed de arter, der er omhandlet i forordning 3254/91 - forbedre kommunikationen og samarbejdet mellem parterne med hensyn til gennemførelse og udvikling af sådanne standarder og lette samhandelen mellem parterne.
7. Godkender alle parter aftalen, vil det være muligt at forbedre fældefangstmetoderne betydeligt, også i Fællesskabet, sikre de indfangne dyrs velbefindende på et tilstrækkeligt højt niveau og skabe gode og stabile betingelser for parternes samhandel med fælder og skind.

Rådets afgørelse om undertegnelse og indgåelse af en aftale om internationale standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 100 A sammenholdt med artikel 228, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets afgørelse i juni 1996 om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger med Canada, Den Russiske Føderation, USA og ethvert andet interesseret tredjeland om en aftale om standarder for human fældefangst, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91¹ og ganske særlig artikel 3, stk. 1, andet led, henvises der til de internationalt vedtagne standarder for fældefangst, som de tredjelande, der ikke har indført forbud mod anvendelsen af rævesakse, skal benytte i deres metoder for fældefangst, således at disse tredjelande kan eksportere skind og varer fremstillet på basis af visse arter til Fællesskabet;

den 1. januar 1996 var der ikke fastsat internationale standarder for human fældefangst; dette betød, at et tredjeland ikke havde mulighed for at garantere, at de metoder for fældefangst, der benyttedes på landets område i forbindelse med de arter, der er nævnt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91, opfyldte internationalt vedtagne standarder for human fældefangst;

forordningsforslaget om ændring af forordning 3254/91² blev forelagt Rådet den 12.01.1996;

den aftale, der er vedlagt nærværende afgørelse, er i overensstemmelse med ovennævnte forhandlingsdirektiver; den opfylder således begrebet internationalt vedtagne standarder for human fældefangst som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91;

de vigtigste mål med aftalen er at fastsætte harmoniserede tekniske regler, der giver mulighed for et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau for indfangne dyrs velbefindende, og som gælder for fremstilling og anvendelse af fælder, samt at lette handelen mellem parterne med fælder, skind og varer fremstillet på basis af de arter, der er omfattet af aftalen;

¹ EFT nr. L 308 af 9.11.1991, s. 1.

² KOM(95) 737 endelig udg. af 15.12.1995

for at aftalen kan gennemføres, er det nødvendigt at fastsætte en tidsplan, som bl.a. gør det muligt at afprøve, at fælder opfylder de ved aftalen fastsatte standarder med henblik på certificering, og at udskifte ikke-certificerede fælder;

aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation om standarder for human fældefangst bør godkendes -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation om standarder for human fældefangst godkendes.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til nærværende afgørelse med de erklæringer, der bør forelægges, når aftalens undertegnes.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne aftalen.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

INTERNATIONAL AFTALE OM STANDARDER FOR HUMAN FÆLDEFANGST

PRÆAMBEL

CANADA,

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

og

DEN RUSSISKE FØDERATION,

i det følgende benævnt "parterne",

som minder om, at de er fast besluttede på at udvikle internationale standarder for human fældefangst, baseret på videnskabelig forskning såvel som på empiriske og praktiske erfaringer,

som på ny bekræfter, at parterne, i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt og principperne i international ret, har suveræn ret til at udnytte deres egne ressourcer i henhold til deres egen miljø- og udviklingspolitik, og at parterne er ansvarlige for at bevare deres biologiske diversitet og udnytte deres biologiske ressourcer på en bæredygtig måde,

som erkender, at bæredygtig udnyttelse af vilde dyr til fordel for mennesket er i overensstemmelse med principperne for den verdensomspændende naturbeskyttelsesstrategi, Verdenskommissionen for Miljø og Udvikling og FN's konference om miljø og udvikling,

som mærker sig det tilsagn, der også er afgivet af medlemsstaterne af Den Internationale Naturværnsunion (IUCN) på dennes 18. generalforsamling i resolution 1825, om så hurtigt det er praktisk muligt at ophæve brugen af inhumane fælder,

som erkender, at processen med udvikling af internationale standarder for human fældefangst af pattedyr, som blev indledt af ISO, Den Internationale Standardiseringsorganisation, i 1987, endnu ikke er fuldført,

som erkender, at formålet med internationale teknologiske standarder bl.a. er at forbedre kommunikationen og fremme handelen,

som erkender, at der navnlig i Canada, De Forenede Stater, Den Russiske Føderation og Det Europæiske Fællesskab er gennemført et betydeligt forskningsarbejde med henblik på at udvikle mere humane og praktisk gennemførlige fældefangstmetoder,

som fremhæver det betydelige arbejde, der er udført af Arbejdsgruppen for Udvikling af Internationale Standarder for Human Fældefangst, som talte eksperter fra Canada, USA, Den Russiske Føderation og Det Europæiske Fællesskab,

som påskønner, at en række jurisdiktioner har fulgt andre fremgangsmåder og indført lovgivning til forbedring af fældefangstmetoderne og de vilde dyrs velfærd, og

som erkender, at hver enkelt parts interne konstitutionelle og institutionelle regler er bestmmende for, hvem den overordnede myndighed tilfalder med hensyn til gennemførelse af standarder for human fældefangst inden for den pågældende parts jurisdiktion,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1 **Definitioner**

I denne aftale forstås ved

Fælder: dræbende eller fastholdende mekaniske fangstanordninger.

Fældefangstmetoder: fælder og betingelserne for udsætning heraf (f.eks. mållart, placering, lokkemiddel, lokkemad og de naturlige miljøvilkår).

Humane fældefangstmetoder: fælder, der er certificeret af de kompetente myndigheder som værende i overensstemmelse med standarderne for human fældefangst ("standarder", anført i bilag I til denne aftale), og som anvendes i overensstemmelse med de af fremstillerne fastsatte udsætningsbetingelser.

Artikel 2 **Mål**

Målene med den internationale aftale om standarder for human fældefangst ("aftalen") er:

1. at udarbejde standarder for humane fældefangstmetoder
2. at forbedre kommunikationen og samarbejdet mellem parterne med henblik på gennemførelse og udvikling af disse standarder, og
3. at fremme handelen mellem aftaleparterne

Artikel 3 **Anvendelsesområde**

Denne aftale finder anvendelse på fældefangstmetoder og certificering af fælder til fangst af de i bilaget opførte vildtlevende terrestriske eller semiakvatiske pattedyr med henblik på forvaltning af vildtbestanden, herunder bekæmpelse af skadedyr, med henblik på at tilvejebringe skind eller kød og med henblik på at indfange pattedyr i bevaringsøjemed.

Artikel 4
Forpligtelser i henhold til andre gældende internationale aftaler

1. Intet i denne aftale berører rettigheder og forpligtelser for parater, der er medlemmer af WTO under *Marakesh-overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen*.
2. For parter, der ikke er medlemmer af WTO, berører intet i denne aftale rettigheder og forpligtelser i henhold til de i bilag II anførte bilaterale aftaler mellem parterne.

Artikel 5
Allerede gældende foranstaltninger

En part kan fortsat, på sit eget territorium, forbyde anvendelse af fælder, som var forbudt på datoen for denne aftales ikrafttræden.

Artikel 6
Internationalt samarbejde

Med forbehold af artikel 9:

1. Parterne samarbejder direkte eller gennem kompetente internationale organisationer om emner af gensidig interesse, der har tilknytning til denne aftale.
2. Parterne udvikler og udbygger multilateralt samarbejde inden for humane fældefangstmetoder til gensidig fordel og ud fra ønsket om at fremme handelen.

Artikel 7
Parternes forpligtelser

Parterne træffer, efter tidsplanen i bilag I, foranstaltninger til, at deres respektive kompetente myndigheder:

1. indfører passende procedurer for certificering af fælder i overensstemmelse med standarderne
2. sikrer, at fældefangstmetoder, der anvendes på deres respektive territorier, er i overensstemmelse med standarderne
3. forbyder anvendelse af fælder, der ikke er certificeret i overensstemmelse med standarderne¹
4. forpligter fremstillerne til at mærke certificerede fælder og forsyne dem med anvisning i korrekt udsætning, sikker drift og vedligeholdelse.

Artikel 8

¹ Partene er enige om, at artikel 7 ikke er til hinder for, at enkeltpersoner kan bygge og anvende fælder, forudsat at de pågældende fælder er i overensstemmelse med modeller, der er godkendt af de relevante kompetente myndigheder.

Gennemførelse af standarderne

Ved gennemførelse af standarderne bør parternes kompetente myndigheder gøre deres bedste for at sikre:

1. at der indføres passende procedurer for:
 - a) meddelelse eller ophævelse af tilladelse til anvendelse af fælder
 - b) håndhævelse af lovgivningen om humane fældefangstmetoder,
2. at pelsjægerne oplæres i human, sikker og effektiv anvendelse af fældefangstmetoderne, herunder nye metoder, efterhånden som sådanne udvikles,
3. at der ved udarbejdelsen af nationale certificeringsprocedurer tages hensyn til de i bilag I anførte retningslinjer for afprøvning af fælder.

Artikel 9

Videreudvikling af standarderne

1. Parterne fremmer forskning med sigte på videreudvikling af standarderne.
2. Parterne revaluerer og ajourfører bilag I, første gang 3 år efter denne aftales ikrafttræden, idet de som udgangspunkt herfor navnlig benytter resultaterne af den i stk.1 omhandlede forskning.

Artikel 10

Undtagelser

1. Den kompetente myndighed kan på et sag til sag-grundlag meddele undtagelser fra de i artikel 7 nævnte forpligtelser, forudsat at undtagelserne ikke anvendes på en måde, der strider mod aftalens mål, og at de tjener følgende formål:
 - a) folkesundhed og -sikkerhed
 - b) beskyttelse af offentlig og privat ejendom
 - c) forskning, uddannelse, genoprettelse af bestanden, genudsætning, avl eller til beskyttelse af dyr og planter
 - d) anvendelse af traditionelle fælder, der er afgørende for bevaring af de indfødte samfunds kulturarv.
2. Undtagelser, der meddeles i henhold til stk. 1, skal ledsages af skriftlig begrundelse og dertil knyttede betingelser.

3. Parterne meddeler skriftligt den fælles forvaltningskomité undtagelser, der meddeles i henhold til stk. 1, og den i stk. 2 nævnte skriftlige begrundelse og dertil knyttede betingelser.

Artikel 11

Notifikation og udveksling af oplysninger

1. Parterne udveksler regelmæssigt oplysninger om alle spørgsmål vedrørende deres gennemførelse af denne aftale. De underretter hinanden om resultaterne af deres arbejde med at vurdere fælderne efter tidsplanen i bilaget, om forskning i tilknytning hertil og om certificerede fælder.
2. Parterne giver hinanden meddelelse om, hvilke kompetente myndigheder der er ansvarlige for gennemførelsen af denne aftale.

Artikel 12

Gensidig anerkendelse

1. En part kan tillade anvendelse på sit territorium af fælder, der er certificeret af en anden part. Afslag skal begrundes skriftligt.
2. Parterne anerkender de andre parters fældefangstmetoder som ligeværdige, hvis de pågældende fældefangstmetoder er i overensstemmelse med standarderne.

Artikel 13

Handel med skind og skindprodukter mellem parterne

1. Uden at dette indskrænker artikel 15 og stk. 2 i denne artikel og de relevante bestemmelser i konventionen om international handel med udryddelsestruede arter af vilde dyr og planter, udfærdiget i Washington den 3. marts 1973, må ingen part pålægge handel med skind og skindprodukter hidhørende fra en anden part handelsbegrænsende foranstaltninger.
2. På stedet for import af skind eller skind indeholdt i en vare til en parts toldområde kan den pågældende part kræve et oprindelsescertifikat til dokumentation for, at de pågældende skind hidrører fra dyr, der er fanget eller opdrættet på en af de andre parters territorium. Certifikatet skal indeholde en henvisning til et oprindelsesbevis udstedt af de kompetente myndigheder.

Artikel 14

Den fælles forvaltningskomité

1. Parterne nedsætter en fælles forvaltningskomité ("komiteen"), der består af repræsentanter for parterne. Komiteen kan tage alle spørgsmål vedrørende denne aftale op til behandling.
2. Komiteen holder sit første møde senest 12 måneder efter aftalens ikrafttræden og mødes regelmæssigt derefter. Komiteen kan også behandle spørgsmål uden

for mødeperioderne gennem brevveksling, eller den kan sammenkaldes på anmodning af en eller flere parter. Komiteen vedtager sin forretningsorden på sit første møde.

3. Komiteens afgørelser træffes ved konsensus. Komiteen kan også foreslå parterne ændringer til denne aftale og bilagene hertil under hensyntagen til eventuelle henstillinger fra ekspertarbejdsgrupper.
4. Komiteen kan fra tid til anden nedsætte midlertidige videnskabelige og tekniske ekspertarbejdsgrupper, som skal fremsætte henstillinger til komiteen om:
 - a) videnskabelige og tekniske spørgsmål
 - b) fortolkningsspørgsmål fremsat af parterne og henstillinger vedrørende bilæggelse af tvister.

Artikel 15 ***Bilæggelse af tvister***

1. Parterne søger gennem forhandling at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning på ethvert spørgsmål, der måtte berøre gennemførelsen af denne aftale. Er de pågældende parter ude af stand til at bilægge deres uoverensstemmelser, indkaldes komiteen, på anmodning af en af parterne, med henblik på at drøfte og bilægge tvisten. Ved behandling af sådanne uoverensstemmelser kan Komiteen, i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, i denne aftale, nedsætte en midlertidig videnskabelig og/eller teknisk arbejdsgruppe.
2. Lykkes det ikke komiteen at bilægge tvisten inden 90 dage, indbringer parterne, på anmodning af klageren, sagen for en voldgiftsret, der er nedsat efter bestemmelserne i bilag III.
3. Voldgiftsretten kan afsige kendelse om enhver tvist vedrørende den indklagede parts fortolkning og anvendelse af aftalen.
4. Voldgiftsretten overskrider ikke det mandat, parterne har vedtaget, og afgiver ikke kendelser, der går ud over det i denne artikel omhandlede område.
5. Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på tilfælde, hvor der er mere end én klager eller indklaget part.

Artikel 16 ***Tiltrædelse***

Alle lande kan tiltræde denne aftale på de vilkår og betingelser, der måtte blive aftalt mellem de pågældende lande og parterne.

Artikel 17 ***Afsluttende bestemmelser***

1. Bilagene udgør en integrerende del af denne aftale.
2. Denne aftale træder i kraft den 60. dag efter datoen for deponering af det sidste ratifikations-, indgåelses- eller godkendelsesdokument, i henhold til de for de pågældende parter gældende regler.
3. Denne aftale er ikke umiddelbart anvendelig. Parterne opfylder de forpligtelser, der følger af denne aftale, i overensstemmelse med deres interne procedurer.
4. Parterne kan når som helst foreslå ændringer til denne aftale. Ændringer, der er vedtaget af parterne, træder i kraft på dagen efter deponeringen af det sidste ratifikations-, indgåelses- eller godkendelsesdokument for den vedtagne ændring, i henhold til de for de pågældende parter gældende regler.
5. En part kan opsige denne aftale med mindst 6 måneders skriftligt varsel. I så fald ophæves forpligtelserne i henhold til denne aftale for den pågældende part ved opsigelsesfristens udløb.
6. Denne aftale er udfærdiget på dansk, tysk, engelsk, finsk, fransk, nederlandsk, græsk, italiensk, polsk, spansk, svensk og russisk, idet alle sprogudgaverne er lige autentiske. Denne aftale deponeres i arkiverne i sekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, som udleverer en bekræftet genpart heraf til hver part.

BILAG I

DEL I: STANDARDERNE

1. FORMÅL, PRINCIPPER OG GENERELLE OVERVEJELSER I FORBINDELSE MED STANDARDERNE

1.1. FORMÅL

Formålet med standarderne er at sikre dyr, der fanges i fælder, et tilstrækkeligt velfærdsniveau og at højne dette yderligere.

1.2. PRINCIPPERNE

- 1.2.1. Ved vurderingen af, om en fældefangstmetode er human, skal det fangne dyrs velfærd vurderes.
- 1.2.2. Afgørelse om, hvorvidt fældefangstmetoder er humane, træffes ud fra princippet om, at metoderne skal overholde de tærskelværdier, der er anført i afsnit 2 og 3 i standarderne.
- 1.2.3. Standarderne skal udformes ud fra princippet om, at fælder skal være selektive, effektive og være i overensstemmelse med de krav om sikkerhed for mennesker, de enkelte parter stiller.

1.3. GENERELLE OVERVEJELSER

- 1.3.1. Dyrevelfærd beregnes ved måling af, i hvilken udstrækning dyret har let ved eller svært ved at klare sig i omgivelserne, og i hvilken udstrækning det ikke klarer sig. Da forskellige dyr bruger forskellige metoder til at klare sig i deres omgivelser, bør der anvendes forskellige mål til vurdering af dyrenes velfærd.

Velfærdsindikatorer for dyr, der er fanget i fælder, omfatter fysiologi, kvæstelser og adfærd. Da ikke alle disse indikatorer er blevet undersøgt for alle de pågældende arter, er det nødvendigt at gennemføre yderligere videnskabelige undersøgelser for at kunne opstille tærskelværdier i standarderne.

Velfærd er et vidt begreb, men udtrykket "human" anvendes kun for fældefangstmetoder, der bevarer de pågældende dyrs velfærd på et acceptabelt niveau; det erkendes dog, at der med dræbende fælder i visse situationer vil være et kort tidsrum, hvor velfærdsniveauet kan være ringe.

- 1.3.2. De tærskelværdier, der er fastsat i standarderne for certificering af fælder, omfatter:

* for fastholdende fælder: det niveau for de forskellige indikatorer, under hvilket de fangne dyrs velfærd anses for ringe

* for dræbende fælder: den tid der går, indtil bevidstløshed og følelseløshed indtræder, og bevarelse af denne tilstand indtil dyrets død.

1.3.3. Selv om fældefangstmetoderne skal opfylde tærskelkravene, bør der sættes ind på fortsat at forbedre udformningen af fælde og udsætningen heraf, navnlig således at:

- velfærden for dyr, der fanges i fastholdende fælder, forbedres i fastholdelsestidsrummet
- bevidstløshed og følelseløshed sættes ind hurtigst muligt for dyr, der fanges i dræbende fælder
- fangst af ikke-måldyr minimeres.

2. KRAV TIL FASTHOLDENDE FÆLDEFANGSMETODER

2.1. DEFINITION

Fastholdende fældefangstmetoder: fælder, der er udformet og som udsættes med henblik på ikke at dræbe det fangne dyr, men at begrænse dets bevægelser i en sådan grad, at et menneske kan komme i direkte kontakt med det.

2.2. PARAMETRE

Vurdering af, om en fastholdende fældefangstmetode opfylder standarderne, skal hvile på en vurdering af velfærden for et dyr, som er fanget i en fælde.

Parametrene skal omfatte de indikatorer for adfærd og kvæstelser, der er anført i punkt 2.3.1. og 2.3.2.

Reaktionsstyrken skal vurderes for hver af disse parametre.

2.3. INDIKATORER

2.3.1. ADFÆRDSMÆSSIGE INDIKATORER

Følgende adfærdsmæssige indikatorer anses for at være indikatorer for ringe velfærd hos vilde dyr, der er fanget i fælde:

1. Dyret bider sig selv på en måde, der medfører svære kvæstelser (selv-mutilation)
2. Usædvanlig ubevægelighed og passivitet

2.3.2. KVÆSTELSESINDIKATORER

Følgende kvæstelser anses for at være indikatorer for ringe velfærd hos vilde dyr, der er fanget i fælde:

1. Knoglebrud
2. Ledskred nær carpus eller tarsus
3. Løsrivelse af sene eller ledbånd
4. Alvorlig knoglehindeafskrabning
5. Alvorlig ydre blødning eller blødning i indre hulrum
6. Alvorlig beskadigelse af skeletmuskel
7. Iskæmi i lem
8. Brud på blivende tand med blotlæggelse af tandhulen
9. Beskadigelse af øje, herunder sønderrivelse af hornhinde
10. Beskadigelse af rygmarg
11. Alvorlig beskadigelse af indre organ
12. Beskadigelse af hjetemuskulatur
13. Amputation
14. Død.

2.4. TÆRSKELVÆRDI

En fastholdende fældefangstmetode opfylder standarderne,

- hvis antallet af individer af samme målart, hvorfra dataene er indhentet, er mindst 20
- og hvis mindst 80% af disse dyr ikke udviser nogen af indikatorerne i pkt. 2.3.1 og 2.3.2.

3. KRAV TIL DRÆBENDE FÆLDEFANGTSMETODER

3.1. DEFINITION

Dræbende fældefangstmetoder: Fælder, der er udformet og som udsættes med henblik på at dræbe dyr af målarten.

3.2. PARAMETRE

Tidsrummet, indtil bevidstløshed og følelseløshed indtræder som følge af aflivningsmetoden, bestemmes, og det kontrolleres, om denne tilstand vedvarer indtil dødens indtræden (dvs. indtil irreversibelt hjertestop).

Bevidstløshed og følelseløshed overvåges ved at kontrollere hornhindens og øjenlågenes reflekser eller en hvilken som helst anden passende, videnskabeligt dokumenteret parameter.²

3.3. INDIKATORER OG TIDSGRÆNSER

Tidsgrænse for tab af hornhinde- og øjenlågsreflekser	Art
45 sekunder	<i>Mustela erminea</i>
120 sekunder	<i>Martes americana</i>
	<i>Martes zibellina</i>
300 sekunder ³	alle andre arter som anført i pkt. 4.1 ⁴

3.4. TÆRSKEVÆRDI

En dræbende fældefangstmetode opfylder standarderne,

- hvis antallet af individer af den samme målart, hvorfra dataene er udledt, er mindst 12
- og hvis mindst 80% af disse dyr er bevidstløse og følelseløse inden for den fastsatte tidsfrist og forbliver i denne tilstand indtil dødens indtræden.

² Ifald der er behov for yderligere undersøgelser til at fastslå, om en given fældefangstmetode opfylder standarderne, kan der foretages yderligere målinger i form af elektroencefalografi (EEG), visuelt fremkaldt reaktion (VER) og auditivt fremkaldt reaktion (SER).

³ Parterne reviderer denne sidste tidsgrænse senest 5 år efter aftalens ikrafttræden for at fastsætte tidsgrænsen til højst 180 sekunder.

⁴ Komiteen vurderer denne tidsfrist i forbindelse med treårsrevisionen og tilpasser om nødvendigt tidsfristerne på et art-til-art grundlag med henblik på at nedsætte fristen til højst 180 sekunder; den fastsætter samtidig en rimelig gennemførelsesfrist.

DEL II: LISTE OVER ARTER OG TIDSPLAN

4. LISTE OVER DE I ARTIKEL 3 OMHANDLEDE ARTER OG TIDSPLAN FOR GENNEMFØRELSEN

4.1. LISTE OVER ARTER

Standarderne gælder for de nedenfor opførte arter. Listen kan udvides med yderligere arter.

Almindelig betegnelse	Art
Prærieulv:	<i>Canis latrans</i>
Ulv:	<i>Canis Lupus</i>
Bæver (nordamerikansk)	<i>Castor canadensis</i>
Bæver (europæisk):	<i>Castor fiber</i>
Røddlos	<i>Felis rufus</i>
Odder (nordamerikansk)	<i>Lutra canadensis</i>
Odder (europæisk)	<i>Lutra lutra</i>
Los (nordamerikansk)	<i>Lynx canadensis</i>
Los (europæisk)	<i>Lynx lynx</i>
Mår	<i>Martes americana</i>
Fiskemår	<i>Martes pennanti</i>
Zobel	<i>Martes zibellina</i>
Grævling (europæisk)	<i>Meles meles</i>
Hermelin	<i>Mustela erminea</i>
Mårhund	<i>Nyctereutes procyonoides</i>
Bisamrotte	<i>Ondatra zibethicus</i>
Vaskebjørn	<i>Procyon lotor</i>
Grævling (nordamerikansk)	<i>Taxidea taxus</i>

4.2. TIDSPLAN FOR GENNEMFØRELSEN

4.2.1. Som anført i artikel 7, skal fældefangstmetoderne afprøves til påvisning af, at de er i overensstemmelse med standarderne og som sådanne certificeret af parternes kompetente myndigheder inden

- 3 til 5 år efter aftalens ikrafttræden for så vidt angår fastholdende fældefangstmetoder, afhængigt af afprøvningsprioriteterne og adgangen til afprøvningsfaciliteter, og
- 5 år efter aftalens ikrafttræden for så vidt angår dræbende fældefangstmetoder.

4.2.2. Parterne forbyder anvendelse af fælder, der ikke er certificeret i overensstemmelse med standarderne, inden tre år efter de i pkt. 4.2.1 anførte frister, med undtagelse af traditionelle stål-rævesakse, der skal forbydes inden fire år efter denne aftales ikrafttræden.

4.2.3. Med undtagelse af traditionelle stål-rævesakse, kan den kompetente myndighed, hvis den fastslår, at afprøvningsresultaterne ikke berettiger til certificering af fælder til visse arter eller til anvendelse under visse miljøforhold, forsat tillade anvendelse af fælder på et midlertidigt grundlag, samtidig med at forskningsarbejdet med henblik på at udforme alternative fælder videreføres. Den pågældende kompetente myndighed giver forudgående de andre aftaleparter meddelelse om de fælder, der vil blive godkendt til midlertidig anvendelse, og om forløbet af forskningsprogrammet.

DEL III. RETNINGSLINJER

5. RETNINGSLINJER FOR AFPRØVNING AF FÆLDER OG FORSKNING MED HENBLIK PÅ VIDEREUDVIKLING AF FÆLDEFANGSTMETODER

For at sikre nøjagtighed og pålidelighed bør afprøvning af fældefangstmetoder til påvisning af, at de opfylder standardkravene, følge af de generelle principper for god forsøgspraksis.

Udarbejdes der afprøvningsprocedurer inden for rammerne af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), og er disse anvendelige til vurdering af fældefangstmetodernes overensstemmelse med nogle af eller alle kravene i standarderne, anvendes disse procedurer.

5.1. GENERELLE RETNINGSLINJER

Prøverne gennemføres i overensstemmelse med omfattende undersøgelsesprotokoller.

I forbindelse med afprøvning af fælder afprøves fældemekanismens funktion. Afprøvning af fælder i marken udføres navnlig med henblik på vurdering af selektivitet. Denne afprøvning kan også anvendes til at indsamle data om fangsteffektivitet og brugersikkerhed.

Fastholdende fælder afprøves i indelukke, navnlig til vurdering af adfærdsmæssige og fysiologiske parametre. Dræbende fælder afprøves i indelukke, navnlig til påvisning af bevidstløshed.

I markprøver kontrolleres fælderne hver dag.

Dræbende fælders effektivitet med hensyn til at gøre dyret bevidstløst og dræbe måldyret bør afprøves på bevidste, mobile dyr ved målinger i laboratoriet, i et indelukke eller i marken. Fældernes evne til at ramme måldyrene på vitale steder vurderes.

afprøvningsprocedurernes rækkefølge kan varieres til sikring af en så effektiv vurdering af fælderne som muligt.

Fælderne må ikke udsætte brugeren for urimelig fare ved normal brug.

Om muligt bør en række yderligere forhold kontrolleres ved afprøvning af fælder. Afprøvning i marken bør omfatte undersøgelser af fældefangstens virkninger på både mål- og ikke-målarter.

5.2. AFPRØVNINGSVILKÅRENE

Fælden udsættes og anvendes ifølge instrukser fra fremstilleren eller andre.

Ved afprøvning i indelukke anvendes et indelukke, hvor dyrene af målartern finder passende omgivelser, hvor de kan bevæge sig frit, skjule sig og så vidt muligt udvise normal adfærd. Det bør være muligt at udsætte fælder og overvåge de fangne dyr. Fælderne sættes på en sådan måde, at der kan tages video- og lydoptagelser af hele fangstepisoden.

Ved afprøvning i marken bør stederne udvælges således, at de er repræsentative for de steder, der vil blive anvendt i praksis. Da fældernes selektivitet og eventuelle negative virkninger for ikke-måldyr er væsentlige årsager til gennemførelse af afprøvning i marken, kan det være nødvendigt at udvælge steder til markprøvning i forskellige levesteder, hvor der kan ventes at forekomme forskellige ikke-målartern. Der tages billeder af hver enkelt fælde og dens placering og omgivelser. Fældens identifikationsnummer skal medtages i de fotografiske optagelser før og efter en fangst.

5.3. UNDERSØGELSESPERSONALE

Personalet skal have passende kvalifikationer og uddannelse.

Personalet bør omfatte mindst én person, der har erfaring i anvendelsen af fælderne, og som er i stand til at fange de dyr, der anvendes i prøven, med fælder, og mindst én person, der har erfaring med hver af metoderne til vurdering af fastholdende fælder, for så vidt angår dyrenes velfærd, og med metoder til vurdering af dræbende fælder, for så vidt angår bevidstløshed. F.eks. bør vurdering af adfærdsmæssige reaktioner på fældefangst og skyhed foretages af en faguddannet person, der er fortrolig med fortolkning af sådanne data.

5.4. DYR

Dyr, der anvendes til afprøvning i indelukke, skal være sunde og repræsentative for de dyr, som normalt vil blive fanget i naturen. De anvendte dyr må ikke have tidligere erfaringer med den fældetype, der afprøves.

Forud for prøvning opbevares dyrene under passende forhold og forsynes med tilstrækkeligt foder og vand. Dyrene må ikke opbevares under forhold, som i sig selv kan medføre ringe velfærd.

Dyrene tilvænnes forsøgsindelukket inden afprøvningens start.

5.5. OBSERVATIONER

Adfærd

Observationer af dyrenes adfærd bør foretages af en faguddannet person, der navnlig har kendskab til de pågældende arters etologi.

Skyhed over for fælden kan vurderes ved at fange dyret i en let erkendbar situation og dernæst på ny udsætte dyret for fælden i den relevante situation og vurdere dets adfærd.

Det er vigtigt, at der skelnes mellem reaktioner på yderligere stimuli og reaktioner på selve fælden eller situationen.

Fysiologi

Nogle dyr bør inden afprøvning udstyres med anordninger til fjernregistrering (hjerterefrekvens, åndedrætsfrekvens osv.). Disse anordninger bør placeres tilstrækkelig længe inden selve testen, så dyret kan komme sig efter eventuelle forstyrrelser forårsaget af registreringsanordningens placering.

Der bør træffes de videst mulige foranstaltninger til at begrænse mangelfulde eller fejlbehæftede observationer og målinger, bl.a. forårsaget af menneskelig indgriben i forbindelse med prøvetagning.

Udtagning af biologiske prøver (blod, urin, spyt ...) bør gøres på tidspunkter, der er relevante i forhold til fangstøjeblikket og tidsafhængighedsaspekterne ved den parameter, der evalueres. Der bør også indsamles kontroldata fra dyr, der holdes andetsteds under gode betingelser og med henblik på andre aktiviteter, samt udgangsdata inden fældefangsten såvel som visse referencedata efter ekstrem stimulering (f.eks. provokationstest med kortikotropin).

Alle biologiske prøver udtages og opbevares efter bedst mulig forsøgspraksis for at sikre god bevaringsmæssig stand før analysen.

Analysemetoderne valideres.

Neurologiske undersøgelser på grundlag af reflekser (smerte, øjne osv.) kombineret med måling af EEG og/eller VER eller SER i relation til dræbende fælder foretages af en sagkyndig person, så der sikres relevante oplysninger om dyrets bevidsthedstilstand eller aflivningsmetodens effektivitet.

Er dyrene ikke bevidstløse eller følelsesløse inden for den tidsfrist, der er anført i forsøgsprotokollen, aflives de på human vis.

Kvæstelser og patologi

Hver enkelt forsøgsdyr undersøges omhyggeligt til vurdering af eventuelle kvæstelser. Der foretages røntgenundersøgelser til påvisning af mulige knoglebrud.

Der foretages yderligere detaljerede patologiske undersøgelser af de døde dyr. En erfaren dyrlæge foretager obduktion i overensstemmelse med accepteret veterinærmedicinsk undersøgelsespraksis.

De berørte organer og/eller regioner undersøges makroskopisk og i givet fald histologisk.

5.6. RAPPORT

Undersøgelserapporten skal indeholde alle relevante oplysninger om forsøgsplan, -materiale og -metoder, samt resultater, herunder navnlig:

- teknisk beskrivelse af fældens udformning, herunder konstruktionsmaterialer
- fremstillerefs brugsvejledning
- beskrivelse af forsøgssituationen
- vejrforhold, navnlig temperatur og snelagets tykkelse
- forsøgspersonale
- antal dyr og fælde, der er afprøvet i forsøget
- det samlede antal indfangne mål- og ikke-måldyr af hver art og deres relative forekomst i det pågældende område, udtrykt som sjælden, almindeligt forekommende eller hyppigt forekommende
- selektivitet
- oplysninger om eventuelle tegn på, at fælden har ramt eller beskadiget et dyr, som ikke er fanget i fælden
- observationer af adfærd
- værdierne af de målte fysiologiske parametre samt metodologi
- beskrivelse af kvæstelser og obduktion
- tidsrum indtil indtræden af bevidstløshed og følelseløshed
- statistiske analyser

DEL IV: FORSKNING

6. FORSKNINGSPROGRAMMER, DER TAGER SIGTE PÅ AT UDVIDE RAMMERNE FOR STANDARDERNE

Ved afprøvning af fældefangstsystemer skal visse mål for dyrenes velfærd vurderes. Da sådanne mål, navnlig supplerende adfærdsmæssige og fysiologiske mål, ikke er blevet udviklet og anvendt for visse arter, skal anvendelsen heraf i standarderne for de pågældende arter efterprøves på grundlag af videnskabelige undersøgelser med sigte på at fastlægge udgangsniveauer, reaktionsområder og andre relevante størrelser.

Mål

Det forskningsarbejde, parterne udfører i medfør af artikel 9, skal navnlig tage sigte på at fastlægge de udgangsdata og referencedata, der behøves til at fastsætte tærskelværdier for supplerende parametre, eller på at vurdere betydningen af andre målinger af velfærd, som ikke indgår i standardernes afsnit 2.3., herunder adfærdsmæssige og fysiologiske indikatorer.

Artsspecifikke forskningsprogrammer

Med henblik på at forbedre det videnskabelige grundlag for vurdering af fangne dyrs velfærd fremmer hver part yderligere forskning i de arter, der er anført i nedenstående tabel. Parterne sørger også for at afslutte de forskningsprogrammer, de har ansvaret for, inden for den fastlagte tidsfrist efter aftalens ikrafttræden.

Art	Ansvarlig part	Tidsfrist efter aftalens ikrafttræden
<i>Ondatra zibethicus</i>	Det Europæiske Fællesskab	3 år
<i>Procyon lotor</i>	Canada	3 år
<i>Martes zibellina</i>	Rusland	3 år

Særlige parametre, der skal undersøges

Navnlig følgende parametre skal undersøges:

- adfærdsmæssige reaktioner efter fangst i fælde, herunder skrig el. lign., ekstrem panik og skyhed. Ved prøvning af skyhed vurderes det, i hvor stor udstrækning et dyr undgår eller yder modstand mod at nærme sig den tidligere erfarede fældefangstsituation.
- fysiologiske parametre, herunder hjertefrekvens og arytmie, samt biologiske parametre (analyse af blod, urin eller spyt) afhængig af art, herunder

koncentrationen af glukokortikoid, koncentrationen af prolaktin, kreatinkinase-aktivitet, laktdehydragenaseniveau (og om muligt isoenzym 5) og beta-endorfinniveau (hvis der foreligger prøver).

Reaktionsgraden for de fysiologiske parametre måles på grundlag af grundlæggende og ekstreme niveauer og tidspunktet for reaktionernes indtræden.

Med grundlæggende niveau menes mængde, koncentration eller hastighed for den pågældende fysiologiske variabel, når individet ikke forstyrres af omgivelserne.

For fysiologiske variable, som ændrer sig i tidsrum af nogle få sekunder eller minutter, bør dette grundlæggende niveau fastlægges ud fra en given aktivitet, der består i f.eks. at ligge, stå, gå, løbe eller springe. Ved ekstremt niveau menes et niveau, der ligger tæt på det for de pågældende dyr gældende højeste eller mindste niveau. De fysiologiske reaktioner, der anføres nedenfor, vil formodentlig findes hos alle pattedyr, men for hver art, der prøves, bør de grundlæggende og ekstreme niveauer samt ændringsmønstret herfor fastlægges.

Der er tale om ringe velfærd, hvis målingen af de fysiologiske reaktioner viser, at det målte niveau ligger langt fra det normale niveau, og at varigheden af det målte niveau er betydelig.

Overvågning af forskningsprogrammerne

Komiteen overvåger og koordinerer det forskningsarbejde, der udføres af de parter, der har ansvaret for den pågældende forskning.

BILAG II

1. Interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem EF, EKSF og EAF på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, som blev udfærdiget i Bruxelles den 17.7.1995, og som trådte i kraft den 1.2.1996.
2. Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, udfærdiget på Korfu den 24.6.1994.
3. Aftale om handel og handelsanliggender mellem Den Russiske Føderation og Canada, der trådte i kraft den 29.12.1992.

BILAG III

VOLDGIFTSRETEN

Artikel 1

Den part, der ønsker en sag afgjort ved voldgift, skal meddele komiteen, at den ønsker en tvist indbragt til voldgiftsbehandling i medfør af aftalens artikel 15. Meddelelsen skal præcisere voldgiftens genstand og navnlig indbefatte de bestemmelser i aftalen, hvis fortolkning eller anvendelse stridsspørgsmålet drejer sig om.

Artikel 2

1. Voldgiftsretten består af tre medlemmer.
2. Ved tvister mellem to parter udpeger hver af tvistens parter en voldgiftsmand. I tvister mellem flere end to parter udpeger de parter, der har samme interesse, en voldgiftsmand efter fælles overenskomst. I begge tilfælde udpeger de to således udpegede voldgiftsmænd efter fælles overenskomst en tredje voldgiftsmand, som er formand for voldgiftsretten.
3. Formanden for voldgiftsretten må ikke:
 - i) være statsborger hos en af parterne i tvisten
 - ii) være tilknyttet parterne i tvisten
 - iii) have beskæftiget sig med sagen på anden vis.
4. Hvis ikke alle pladser i voldgiftsretten er besat, udpeges den eller de manglende medlemmer som foreskrevet for førstegangsudpegningen.

Artikel 3

Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er udpeget senest 60 dage efter parternes udpegelse af voldgiftsmændene, kan en hvilken som helst part anmode formanden for Den Internationale Domstol om at udpege formanden.

Artikel 4

1. Voldgiftsretten afsiger kendelse i overensstemmelse med denne aftale, international ret og følgende mandat:

“voldgiftsretten skal - i lyset af kendsgerningerne og de relevante bestemmelser i aftalen (angives her) - fastslå, om en part opfylder sine forpligtelser i henhold til aftalen, og afsige kendelse i overensstemmelse hermed”.

2. Voldgiftsretten skal forvisse sig om, at klagen er sagligt og retligt velbegrunder.

Artikel 5

1. Voldgiftsretten fastsætter selv sin forretningsorden, medmindre parterne i tvisten bliver enige om andet.
2. Voldgiftsrettens forretningsorden skal under alle omstændigheder være i overensstemmelse med dette bilag, voldgiftsrettens beføjelse til at afsige kendelser og principperne for retsbehandling i international lov og retspraksis.

Artikel 6

Parterne i tvisten skal lette voldgiftrettens arbejde og skal i særdeleshed ved anvendelse af alle til rådighed stående midler:

- i) stille alle relevante dokumenter, oplysninger og faciliteter til rådighed for voldgiftsretten, og
- ii) i det nødvendige omfang gøre det muligt for voldgiftsretten at indkalde vidner eller eksperter og høre disse.

Artikel 7

Parterne og voldgiftsmændene hemmeligholder alle oplysninger, de modtager i fortrolighed under voldgiftsbehandlingen.

Artikel 8

Parterne bærer udgifterne ved voldgiftsbehandlingen, herunder voldgiftsmændenes honorarer og rejseomkostninger, oversættelse og sekretariatsbistand samt andre omkostninger i forbindelse hermed ligeligt.

Artikel 9

Voldgiftsretten kan behandle og afsige kendelse om modkrav, der har direkte forbindelse med tvistens genstand.

Artikel 10

Voldgiftsrettens afgørelser, både om procedurespørgsmål og om sagens realitet, træffes ved flertalsafgørelse blandt dens medlemmer. Stemmefordelingen bekendtgøres ikke.

Artikel 11

1. Voldgiftsretten afsiger sin kendelse senest 180 dage efter datoen for dens endelige nedsættelse.
2. Voldgiftsretten kan, med samtykke fra parterne i tvisten, ved enstemmig afgørelse udsætte afgivelsen af kendelsen.

Artikel 12

1. Voldgiftsrettens kendelse skal ledsages af en skriftlig begrundelse.
2. Hvilken som helst af de to parter kan indbringe stridsspørgsmål vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af kendelsen for den voldgiftsret, der afgav kendelsen.

Artikel 13

Voldgiftsrettens kendelser er endelige og kan ikke appelleres.

**FÆLLES ERKLÆRING FRA DEN RUSSISKE FØDERATION OG DET
EUROPÆISKE FÆLLESSKAB VEDRØRENDE ARTIKEL 10, STK. 1,
LITRA D)**

Med henblik på at fremme målene med denne aftale holder Den Russiske Føderation og Det Europæiske Fællesskab samråd om de i artikel 10, stk. 1, litra d), omhandlede undtagelser.

ENSIDIG ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, DER VEDFØJES AFTALEN SOM BILAG

Det Europæiske Fællesskab er klar over, at undertegnelsen af den internationale aftale om standarder for human fældefangst er et vigtigt og væsentligt skridt til sikring af et acceptabelt velfærdsniveau for dyr, der fanges i fælder.

EF bekræfter derfor, at det ikke vil træffe foranstaltninger til at gennemføre EF-Rådets forordning 3254/91 i det tidsrum, de andre parter med rimelighed behøver til at ratificere denne aftale og, efter ratifikationen, så længe denne aftale forbliver i kraft og anvendes i henhold til bestemmelserne heri.

**FÆLLES ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DEN
RUSSISKE FØDERATION VEDRØRENDE ARTIKEL 4, stk. 2, og ARTIKEL
15**

Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation erklærer, at bestemmelserne i aftalens artikel 15 har forrang for de tilsvarende bestemmelser i interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem EF, EKSF og EAF på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, som blev udfærdiget i Bruxelles den 17.7.1995, og som trådte i kraft den 1.2.1996 ("interimsaftalen") og partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, udfærdiget på Korfu den 24.6.1994 ("partnerskabs- og samarbejdsaftalen").

Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation tager situationen op til fornyet overvejelse, hvis der træffes gennemførelsesforanstaltninger i henhold til interimsaftalens artikel 27, stk. 4, og/eller partnerskabs- og samarbejdsaftalens artikel 101.

ISSN 0254-1459

KOM(97) 17 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

11 03 02 06

Katalognummer : CB-CO-97-011-DA-C

ISBN 92-78-15028-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

31